

κι'ό Κυριακού της ἀποχήν τελείαν θὰ τηρήσῃ
κι'έντος διάγου σκέπτεται νὰ πάγη στὸ Παρίσιο.

Κάνει τὸν ἀνεβάρητο καθένας Παπούλακος,
·Ἀρκάδον πάλι τρομερά,
κι' ἄγκαρά δείχνει τους χεράδες
δ Τριανταφυλλάκος.

Κι' ἀπὸ τῆς Ἀνορθώσως πηδοῦν τὸ συντριβάνι
Καλούτοντος, Σπυράκηδες, καὶ γέροι Κατριβάνοι,
καὶ μαίνεται καταλυσμὸς στὸν Μεσσηνία μόσχο
μ' ἐκείνους τοὺς συνδυασμοὺς Δικαίου, Ρέλλη, Φλέσσω,
καὶ πέφτει κάθε λεοντή καὶ καθεματά φενάρη,
καὶ νέοι Παπαφλέσσηδες λαμπρούνειν τὸ Μανιζέμι.

Σάλπιγξ παντοῦ Τυφρηνική τὸ πλήθος ἔξεγειρει
καὶ βγαίνουν ἀνδρες τοῦ πυρός, βγαίνουν καὶ τοῦ αἰθήρου,
κι' ἔνα πολύτικα κάθεται σ' ὅτις Ἀρτᾶς τὸ γερύρι
καὶ χαρετῷ χαρούμενο τὸν Σίμο τῆς Ἡπείρου.

Κι' ἀπὸ τὸν Ακροκεραύνια φάνεις οὐτοὶ παίλονος,
μυοχοδόκη Γαρούραλμες τρέψει τὸ Σπυρομήλιο,
τὴν Ἀρτὰ φοβερήνωντας συκρητεῖ κι' ὁ Καραπόνος,
καὶ μιὰ σκιὰ μακροσκελῆς ἀπλόνεται στὸν ἥλιο.

Λυσαίται μὲν γλωσσόλυσσα λαλοῦν χωρὶς κλεψύδρα
καὶ τὸ φύλακες ἔντυνον μῆδης γενεάς γεννάσσει,
βγαίνουν καὶ Γλύκυνδες πολλοί, κι' εἰς Γλύκυνταρας στὴν Γέρα
ἔπαπειλει τὰς κεφαλὰς τῆς Ἐδρᾶς τῆς Λερναίας.

Σιστηρίας καὶ νῦν ἐκλεγή,
καὶ σηκόνται μία χερούλια,
καὶ κομμάτια κολλήται σ' ὅτι γή^{τη}
καθεμία παλῇ καθετούμενα.

Κι' Ἡ Πατέρις ἀπαθές κι' ἀταράχος
ξανθιδέπει τοιγύρῳ τῆς μάχαις,
δὲ Πλοπή περιπατῶντας μονάχος
στὸν Ψαρών τῆς διόδουμας ράχας,
μελετᾷ πόσους φήγους θὰ πάρῃ
καὶ τὸ δέμας μικρὸς προχωρεῖ,
καὶ φαρεῖ τὸν στολίζει ζωνάρι,
ποῦ τ' ἀπλόνει σὸν ἔχη μπουρι.

Κλαγγάζουν δελλόποδες οἱ νεοίδεσταί τοι
ἀμαρτολοὶ ποῦ φύγετε, ποῦ μιχθήτω γαία...
προτείνουν κι' έναν ἀμείβει δυὸς τρεῖς ἀμελάτου,
προτείνουν καὶ καραγωγές κάποιον καρρογωγέα.

Κι' οἱ κεραμεῖς τοῦς κεραμεῖς προστίνουν γιὰ τιμὴ^{τιμὴν}
καὶ μολονότι κεραμεῖς κοτύεις κεραμεῖ.

Κι' ἀπὸ τὸν νησὶ κι' ἀπὸ Μοργαλ καὶ Ρούμελ καὶ Ἀθήνα
κάποια πολύτικα προσδέσσειν καὶ ἐπειναί:
ἀπὸ ἀπορίας κι' ἀπορίας δυὸς τρεῖς ἀμελάτου,
καὶ μερικοὶ τοῦ κάποιον πέροναι κι' ἐκείνοις φέρει,
καὶ μὲν ζουρλούμενούς
προσέρχονται καὶ θίλαιν.

Θεούς θὲν ἀξιώθησκεν νὰ προταθοῦν ἃς τορά.
Μ' αὐτὸν τὸ λάλημα "Εὔπονος καὶ τὸ γνωστὸν τὸ σημῆνον
τοῦ μακαρίου Χάρτη μας ζωρεῖδη Δουκεσκάτη,
καὶ μερικοὶ τοῦ κάποιον πέροναι κι' ἐκείνοις φέρει,
καὶ μὲν ζουρλούμενούς
προσέρχονται καὶ θίλαιν.

Καὶ δάσηνται ἀπὸ τοῦ Δασφυγού κομμάνιας τοῦς δασφυνάνχ
νέων ἀνδρῶν περικομούν δερνοστερεῖς ἀγάνας,
καὶ σταρανόνται παντοῦ μὲν νέας δάσφυγος κλάδο,
δάσηνται γιὰ μέδαρφνας γιὰ σέ, δάσηνταις καὶ γιὰ σταφάδο.

Σὲ ἔκλοιγών ἀναμπούμπούλα
καὶ ἡ θερέτης ἡ μεμούλα.

Κάτω στὸ Σπρατό εἰ χαρὰ μεγάλη...
κάτω στὸ Σπρατό, κοντή,
γίγνεται σαν πατρόνη
γιὰ μεμούλα πάλι.

Ραπατάου ραπατοῦ...
σὲ Ταμεία τοῦ Σπρατοῦ,
χέρια γάθηκαν ξανά
καὶ τοῦ πήραν τὰ λαγά.

Καὶ κανεὶς δὲν εἶχε πάρει,
νεραντζούλα σαντοντιή,
τάσσα μπάζια δυνατή
ἴως σήμερα χαμπάρι.

Καὶ τὰ πήραν, κοντή,
κι' έκαναν καὶ ἀπὲρ μιντί,
καθὼς λένε, προλονζέ.

Κι' οδους ζεῦν χαρὶς μεμούλα
τόδην γάλανη, νεραντζούλα,
νὰ τοὺς πέρνουν στὸ μαζέ.

"Εγίνε καλὴ δουλειά
κι' ζεῦκα δὲν πάνι οι κόποι...
τοῦτος μὲ τὴν φαμελέα
ταξιδεύει στὴν Εύρώπη.

Τοῦτος πάλι φουντωτή,
ξένη Τράπεζα ζητεῖ
τὰ λεπτά του ν' ἀσφαλτοῦ.

Κι' ἀλλος κάθετ' ἔδυ πάρα
στὴν πατέρα τὴν μητέρα
γιὰ νὰ τὰ ξεκοκκαλύσῃ.

"Άλλος λένε, νεραντζούλα,
πηνές στὸ Στόλο τὴν αποδούλα
θὰ διαρήγη τὴν γεμάτη.

Κι' ἀλλος μὲ φιλοτίμια
στὴς ἀμάρτης τα Ταμεία
τους νὰ προσφέρῃ κάπι.

Τρισυδάμιμος ἀκεντοί,
ὅποι περὶ ἀκόμη γίνηγ
ἀνορθώσως δουλειά,
ἐνεπνεύσθησαν ἀκόπως
ν' ἀνορθώσουν δηποτε
τὴν πειραγή τῶν κατήλα.

Μαὶ καρποτείς ποτικάλιαις
μὲ ζάλους, μένοντες ἀγαθλάς.

"Ο Φασούλης Φιλόροφος, μὲ έντυσην μεγάλην
ἀνετυπώθη κατ' αὐτὸς δὲ πατίστος τόμος πάλαιν.

"Ο Ροζλός, Ζωγράφος μας, χρωστοῦ ἐκ τῶν επανίων,
Καθηγητής περίποτος εἰς τὸ Παλαιόντενειν.
Τρίς έξις ἀνέκραξε γιὰ αὐτὸν κι' ὁ Φασούλης
μ' ἐπαίνουν δασφάλεις.

Μιλιτάδου Δασκαλάκη περὶ Βύρωνος βιβλίον,
δύνως καλλιτεχνικόν,
γλαυπυρθες πολυτικόν,
διλητὴν τὴν φυσῆν τοῦ Μάννεφρος μὲ έμπνευσιν πολλὴν ἐγκλε-